

48. ԾՄԸՐՈՒԿԵՆ ՃՈՒՐԸ

Լոգմանուն ախպրերը շատ ծանդր հիվընդանում ա: Հինչ տեղ ու դարման ասընս լոգմանին անում ա, կարում չի ռիրան ախպրը լոգմըցնե: Ախպրերն օրն օրեն հանվում ա, մաշվում, շատ տնջվիլան հաղ մընունում: Լոգմանին ախպրը սընրտը տոնա ա օնում, տընսնում սրտումը մին հավու վընակուտ տնգված: Էտ վընակուտը տոնա ա օնում, հիշատակու հետե մին կուճուր տինակու կոթ շինում:

Մին օր էլ էտ տինակավը ծմընրուկ կտրելիս ծմընրուկն ճոնը կոթեն յիրան վընր ա տընունում, էտ հավընն վընակուտը ճիրան չըքչըքոտում ա, վընր թափում: Լոգմանին ասում ա.—Սա ամմընն հինչ ախպրըս տուվալ ըմ, վընր լոնվանա, մենակ ծմընրուկ չըմ տուվալ, վընր ծմընրուկ էլ տուված ինի, ախպրերըս մընունել չար:

